

ישראל קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورتشاك

מתוך : אדם עם אלוהיו. תפילותיהם של אלה שאינם מתפללים

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ב', עמ' 24-25
"קשרתי בחוט תפילה את הסודות שלחשת בלבך
שהפקדת בנפשך. אני יודע שכל יצור חייב לשזור
את חייו בתוך העולם הגדול.
לארוג את חיי עצמו דרך אלוהים
ואת אלוהים דרך עצמו."

תפילת השמחה

תרגום : אורי אורלב

אֱלֹהִים רַב הַחֶסֶד.

זְרוּעוֹתַי מוֹנֵפּוֹת לְמַעַלָּה, עֵינַי פְּקוּחוֹת לְרוֹחָה, אֲנִי נוֹשֵׁם מְלֵא הַחַיָּה, שְׁפָתַי פְּשׁוּקוֹת בְּחִיּוֹךְ,
אֲנִי מְרִים אֶת מִצְחִי אֶל הַשָּׁמַיִם. מִבֵּיט, מִמֵּתִין, מְקַשֵּׁב. לֹא דָם זֶרֶם בְּעוֹרְקִי. אֲלֵא מָה?
שְׂמֵחָה!

מָה תִּרְצֶה, אֱלֹהִים רַב הַחֶסֶד, תְּמוּרַת מִתְּנוּתֶיךָ הַנְּדִיבוֹת?

אֵין צֶרֶךְ בְּכַנְפַיִם; הָאֲדָמָה אֵינָה מְכַבֶּדָה עָלַי. דֵּי לִי בַּעֲנָנָה קְסוּמָה הַמְרַחֶפֶת מַעְלֵי וּמַסְבִּיבֵי
אֶלְף גְּבֻעוּלִים יְרַקִּים, תְּמִימִים וְכֹנִים, וְגֵאִים. וּמַעֲנֵן הַמְשֻׁמֵּעַ אֶת דְּבָרֶיךָ.

אֲנִי שׁוֹתֵה אֶת הָאֵוִיר: "לְחַיֶּךָ, אֱלֹהִים."

אֲנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ לְבוּשׁ גְּלִימַת חַג, מְשִׁי חוּטֵי שְׁמֶשׁ, עַל מִתְּנֵי חֲגֵרְתִּי קֶשֶׁת בְּעֵנֶן, וְרֵאוֹתַי מְלֵאוֹת
תְּשׁוּקַת שִׁירָה.

לֹא אֲשִׁיר, אֵינְנִי מְכִיר שִׁירָה רְאוּיָה.

הַכֶּרֶה נְנוּחָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁלֹת גְּאֹה, שְׁאֲנִי שׁוֹלֵט, תַּחֲוִישָׁה מַעֲנֶנֶת, שְׁאֲנִי חֵשׁ.
אֲנִי חִזַּק לְלֹא הַסּוּסִים וְטוֹב לְלֹא שְׁמֶץ פְּקוּיִק. וְכֵן אֲשִׁאֵר...

וְעַדֵּן אֵינְךָ מְאֻשֵּׁר? עַדֵּן אֵינְךָ מְסַגֵּל, צוֹלְלֵן צַעִיר, לְדָלוֹת אֶת הַשְּׁמֶשׁ שְׁלֶךְ מִתּוֹךְ מַעַמְקִים –
כְּנֶגֶד הַשְּׁמֶשׁ הָאֱלֹהִית? אֵינְךָ שׁוֹמֵעַ אֶת הַקְּרִיאוֹת, אֶת הַמְּלֵת הַקָּרֵב, אֲבִיר עוֹל יָמִים,
אֶת קוֹלוֹת מְאֻבְּקוֹ שֶׁל אֱלֹהִים עֲלֶיךָ, בְּתוֹכְךָ? וְכֵן תִּשְׁאֵר!...

אֲחִי אֲתָה, אֱלֹהִים, לֹא אָבִי.

כְּלֵי הַסִּתְּפָלוֹת וְהַקְּשָׁבָה לְאֲגֻדַּת הַשְּׂמֵחָה שֶׁל חֵיֶךָ.

דְּרָכִים רַבּוֹת, דְּרָכִים שׁוֹנוֹת, כֹּל דְּרָךְ וְתִשׁוּקוֹתֶיךָ.

אֲנִי מְאֻמֵּן! נוֹלְדוֹת בְּתוֹכִי כֹּל כֵּן הַרְּבָה אֲמֵתוֹת חֲדָשׁוֹת.

ישראל קורצאק קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورتشاك

אָמֶת הַיָּא שְׁאֲנִי רוֹאָה. אָמֶת הַיָּא שְׁיֵשׁ בִּי לֵב. מַחְשַׁבְתִּי אָמֶתִית וְאָמֶתִי פָּרַח הַדְּבָדְבוֹן.
אָמֶת שְׁאֲשִׁיר, ש – אֶצְעֵק.

בְּלַחַשׁ מְעַנֵּג שֶׁל בְּבַת-עֵינֵי אֲנִי נוֹשֵׁק לְנַחֲשׁוֹל הָאֲמֶתוֹת הַמְרַנֵּינּוֹת.

- לְחַיֵּידָ, אָמֶת!

- מָה תִּרְצָה, אֱלֹהִים, תְּמוּרֵת מִתְּנוּתִידָ הַנְּדִיבוֹת? תְּמוּרֵת גְּבִישֵׁי הַשְּׁלֵג וּבוֹעוֹת הַסַּבּוֹן,
תְּמוּרֵת מִצּוֹלוֹת הַנְּצַח וְהַשְּׂמִים?

- כֵּן, כֵּן! הַלֵּב פּוֹעֵם, וּבְמַעֲמָקֵי הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהַמַּחְשָׁבָה לֹא שָׁמָּה לָהֶם סִיג, מִפְּעַם לְפְעַם,
מִפְּעַם לְפְעַם, נוֹלַד רָגֶשׁ חֲדָשׁ.

- מְעוֹרְרוֹת בִּי שְׂמֵחָה גַם הַפְּרִיָה וְגַם מִיתָה.

- שְׁלֵב אַחַר שְׁלֵב אֲנִי עוֹלָה וּמְטַפֵּס אֵלֶיךָ, בְּמַאֲמָץ שֶׁבְּשִׂמְחָה, אַחוֹת אֵת שֶׁל תְּרִדְמָה
חֲרִישִׁית, מִיתָה לְבָנָה, בְּתוֹלָה אֵת – נְסִיכָה. וְאֲנִי מוֹסֵר אֵת עֲצָמֵי לִידִידָ.

- צְנַחָה עָלֵי לְהַקֵּת צְפוּרֵי קוֹלִיבֵר, פְּרָחִים וּפְרָפְרִים. אֲנִי מְנַעֵר אוֹתָם בְּשִׂמְחָה שׁוֹבְבָה,
מוֹחָא פְּפִים לְהַבְרִיחֵם, תּוֹפֵס וּמְשַׁלִּידָ אוֹתָם בְּאֹוִיר, אֵינְנִי פּוֹגַע בְּכַנְפֵּים, לֹא מְעַקֵּם
נוֹצוֹת, אֵינְנִי מְקַמֵּט עָלֵי כּוֹתְרֵת, לֹא מְנַעֵר אֵת הָאֲבָקָה הַצְּבָעוֹנִית. מִתְּעוֹפְפִים לָהֶם
פְּעֻמוֹנִים וְגִבְעִיעִים, נוֹפְלִים, חוֹבְרִים מִיָּד לְאֲדָמָה, וּמִתְנַשְּׂמִים סָבִיב בְּלֵהֵט שֶׁל מְעוֹף
חֲדָשׁ.

- הַזְּרוּעוֹת שְׁלֵחוֹת לְמַעְלָה, הַשְּׁפֹתִים פְּשׁוּקוֹת בְּחִיּוּדָ.

- - מָה תִּבְקֶשׁ מֵאֲתַנּוּ, אֲדוֹנֵי, תְּמוּרֵת מִתְּנוּתִידָ הַנְּדִיבוֹת?

